

«Thầy các em còn trẻ tuổi mà phải chịu hy sinh gian khổ vì chiến tranh, qua rất nhiều người, những người phải nhận trách nhiệm là những vị, mình phải đánh cho tôi cùng »

Cựu Tổng Trưởng Trần Văn Hữu không chịu di tản

Trong ngày 29 tháng 4, dù rất bận rộn trong việc di tản hàng chục ngàn người Mỹ và người tị nạn VN. Đại sứ Martin cũng đã tìm cách đến gặp cựu Trưởng Văn Hữu, cựu Tổng Trưởng VNCH tại phó Phó Tổng Trưởng trên đường Công Lý để nói chuyện.

Theo GS Nguyễn Ngọc An, bạn thân giao của Hữu thì cuộc gặp gỡ này đã diễn ra như sau :

« Cũng ngày đó, 29 tháng 4 năm 1975, Đại sứ Hoa Kỳ, ông Martin đến dinh Đường Công Lý với một tham vấn quán nói tiếng Pháp. Đại khái, Đại sứ nói :

« Thầy Tổng Trưởng, tình hình hiện nay rất nguy hiểm. Nhiệm danh chính phủ Hoa Kỳ, chúng tôi đến mời Tổng Trưởng rời khỏi nước, đi đến bất cứ nơi nào, ngày giờ nào với phương tiện nào mà Tổng Trưởng muốn. Chính phủ chúng tôi cam kết bảo đảm cho Ngài một đời sống xứng đáng với công lao và Tổng Trưởng cho đến ngày TT trăm tuổi già»

Tổng Trưởng Trần Văn Hữu mim cười trả lời :

«Thầy Ngài Đại sứ, tôi biết tình hình hiện nay rất là nguy hiểm. Đã đến đời những vị, Hoa Kỳ cũng có phần trách nhiệm trong đó. Nay ông Đại sứ đến mời tôi ly hương, tôi rất cảm ơn Ông Đại sứ. Nhưng tôi đã suy nghĩ và quyết định dứt khoát rời khỏi nước tôi. Tôi cũng đi biệt Cộng Sản vào đường c Saigon, bao nhiêu đau khổ những năm trước xưa đều dân chúng miền Nam. Tôi là người

lãnh đạo hàng đầu của họ, tôi tình nguyện chia sẻ với họ một phần nào niềm đau đớn và nhọc nhằn, nếu tôi không chia sẻ cùng họ. Cảm ơn ông Địch đã dẫn tôi về.»

Khi nghe câu «Les États-Unis ont aussi leur part de responsabilités (Hoa Kỳ cũng có phần trách nhiệm trong đó), Địch Martin gật mình nhìn trân trân ông Trần Văn Hữu. Năm 1980, ông Hữu thu hút tôi về tôi: Dứt câu chuyện, on se sépare sans même se serrer la main» (GS Nguyễn Ngọc An. Ông Trần Văn Hữu, đăng trên Thời Luận không rõ ngày)

Cuối ủy Nguyễn Văn Nhứt, sĩ quan tùy viên của Phó Tổng Trưởng Trần Văn Hữu cho người viết bắt vào nhúng ngày tháng cụ thể cùng trong tháng 4, 1975, ông Trần Văn Hữu đã nói với anh em phước về tôi phó Phó Tổng Trưởng rằng:

«Thầy các em còn trẻ tuổi mà phải chịu hy sinh gian khổ vì chiến tranh, qua rồi thì không, nhưng sẽ phần của đất nước mình là như vậy, mình phải đánh cho tôi cùng.»

Sau khi bàn giao chức vụ TT cho Đồng Văn Minh, tôi 28 tháng 10, ông Trần Văn Hữu đã dẫn ngay về gia đình trong hầm đường Phan Thanh Giản. Tuy nhiên, sáng hôm sau, ngày 29 tháng 10, ông phải rời dinh Phó Tổng Trưởng đường Công Lý một tuần cuối để tiếp kiến Địch Martin khi Martin đến thăm gia đình.

Trong một cuộc tiếp xúc với BS Nguyễn Lưu Viên, cựu Phó Tổng Trưởng VNCH, tại Westminster vào cuối 2002, BS. Viên có cho người viết biết rằng vào sáng ngày 29 tháng 4 năm 1975, ông và bà Trần Văn Văn có đến thăm ông Trần Văn Hữu một tuần cuối và ông Hữu đã nói với hai người rằng hai vị Địch Pháp và Hoa Kỳ có đến mời ông đi trốn, nhưng ông đã từ chối lời mời của họ.

Vào năm 1978, khi Việt Cộng trả lời «quyền công dân cho Đồng Văn Minh, các anh em đang bắt tù họ tiếp cận tôi ở đầu bộ đi xem hình ảnh và phim chiếu tôi ở nhà của «Tổng Trưởng» Đồng Văn Minh đang hỏi hỏi hân hoan đi bộ qua Quốc Hội «đồng chí dân bộ» của Cộng Sản.

Ông Trần Văn Hữu cũng được CS trả lời quyên công dân, nhưng ông đã từ chối. Cựu Tổng Trưởng VNCH Trần Văn Hữu đã ghi bộ sách sau đây dẫn lời lãnh đạo chính quyền CS :

Những người nói có TRÁCH NHIỆM của chúng ta TT - VNCH Trùng Văn Hoàng

Tác Giả: Trùng Đông Phong

Thứ Hai, 01 Tháng 11 Năm 2010 09:29

«... Hiện nay vẫn còn có mấy trăm ngàn nhân viên chức cũ, cũ vẫn làm võ, thì Phó Thủ tướng cũ n Táng bß trßng, các tướng lĩnh, quân nhân công chức các cấp, các chính trị gia, các võ lãnh đạo tôn giáo, đảng phái, đang bị tập trung ở trại, trại thì người họ mà cho đến nay vẫn chưa tha về. Tôi là người đứng đầu hàng lãnh đạo chính phủ VNCH, xin lãnh hết trách nhiệm về mình. Tôi xin chính phủ mới tha họ về họ, vì họ là những người bị bắt đưa hành quân trên, họ không có tội gì cả. Tôi xin chính phủ mới tha họ về sum họp với vợ con, còn lo làm ăn xây dựng đất nước. Chẳng lẽ nào những người tập trung ở trại cũ về họ, chẳng lẽ nào họ những người cũ đi quyên công dân, chẳng lẽ đó, tôi sợ là người cũ cùng, sau họ, những người công dân cho cá nhân tôi »

Cả Trùng Văn Hoàng không hề những người công dân của Cộng Sản và cho đến khi tập trung vào năm 1981 thì cũ vẫn còn là công dân của Việt Nam Cộng Hòa.

(Trùng Đông Phong, Việt Nam Cộng Hòa, 10 ngày cuối cùng.-- California)